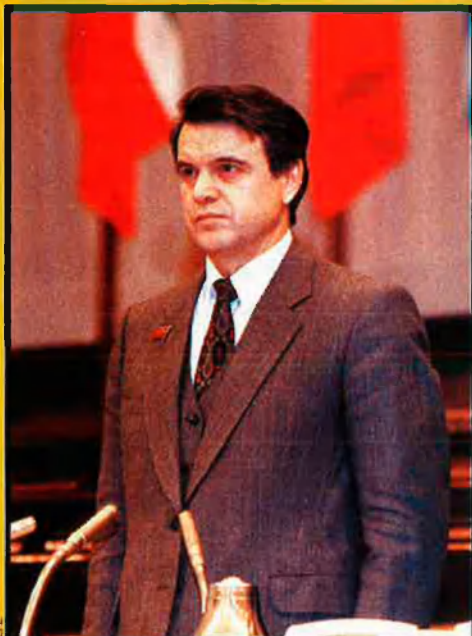

“Putin ha confiat massa en els militars”

Ruslan Khasbulàtov va nèixer el 1942 a la república de Txetxènia. Després de llicenciar-se en Econòmiques, va començar la carrera política a l'aparell del Partit Comunista a la ciutat de Moscou. El 1985 va conèixer Borís Ieltsin, que aleshores encapçalava el PCUS a la capital de l'URSS, i l'ajudà a fer neteja política de forces que s'oposaven a les reformes.

Quan Ieltsin fou escollit president del Soviet Suprem de la Federació Russa el 1990 en uns comicis democràtics, premià la lleialtat de Khasbulàtov i el va convertir en el seu número dos. Amb la desaparició de l'URSS el desembre de 1991 i l'arribada al Kremlin de Ieltsin, Khasbulàtov es va convertir en president del Soviet Suprem.

Tanmateix, durant els següents divuit mesos els antics aliats es van anar distanciant. Mentre que Ieltsin propugnava una acceleració de les reformes econòmiques i una presidència forta, Khasbulàtov defensava els poders de la branca legislativa i una transició més gradual a l'economia de mercat. Quan el Soviet Suprem es negà a acatar l'ordre de dissolució promulgada per Ieltsin l'octubre de 1993, l'exèrcit fou enviat a atacar el Parlament i Khasbulàtov fou empresonat. Fou amnistià el 1994 i actualment és catedràtic a l'Acadèmia Russa d'Economia Plejanov a Moscou.

El controvertit Ruslan Khasbulàtov ha deixat de tenir pes en la política del seu país i des de la distància analitza la Rússia que va configurant Vladimir Putin.

més coneixements i experiència que Putin. La popularitat és un fenomen passatger. Tot dependrà de la capacitat de Putin per resoldre els problemes que Rússia té plantejats, especialment el de Txetxènia. El president perdrà aquesta popularitat si en dos anys no és capaç d'augmentar el nivell de vida de la població.

No considero que econòmicament s'hagi avançat gràcies a la gestió de Putin, sinó que únicament s'ha evitat l'empitjorament de la crisi. Cal tenir en compte que l'estabilització econòmica actual depèn excessivament dels alts preus del petroli i del gas natural. Putin intenta que Rússia es converteixi en un estat de dret per tal de millorar la vida de la població, però ho té molt difícil. Conec bé el president i penso que és una persona honesta.

— Què li sembla el projecte de llei que es debat a la Duma per legalitzar la compravenda de terrenys agrícoles?

— Tot això em fa riure. Aquest afer el vam resoldre el 1991, quan el Soviet Suprem va aprovar una llei que permetia la propietat privada de la terra. No entenc què és el que tramiten ara. Les lleis fonamentals per facilitar la transició del comunisme al capitalisme foren aprovades ja en el període 1990-93. Pràcticament tot el marc legislatiu que permet el funcio-

— Quin balanç fa dels dos anys de Putin al capdavant de Rússia?

— M'agrada la gestió del president Putin, a grans trets. Estic d'acord amb la seva política excepte pel que fa a Txetxènia. En relació a Txetxènia condemno l'actuació del president. Putin ha confiat aquest gran problema geoestratègic als generals, i això suposa un gran error. Als generals russos —com als nord-americans, als espanyols, als de qualsevol país— els interessa la guerra, ja que reben més poder, promocions i condecoracions. Els militars es beneficien de la guerra, especialment si no comporta grans riscos per a ells. Per aquest motiu el poder polític ha d'exercir un control fort sobre els militars, com succeeix en una societat normal. Putin, en canvi, ha confiat massa en els militars, o potser els tem. La gestió que els militars estan fent d'aquest poder contribueix indirectament a fomentar que la regió del Caucas nord s'independitzi de Rússia.

— Com evolucionarà la situació política i econòmica a Rússia. Hi ha motius per a l'optimisme?

— Tinc massa experiència per fer-me excessives il·lusions. Gorbàtxov també era molt popular al principi i de fet tenia

nament d'una economia de lliure mercat ja s'adoptà en aquells anys. Es poden introduir millores i esmenes, però aprovar noves lleis és irrisori. És inacceptable que el Parlament declari que ha d'aprovar noves lleis quan ja existeixen. Hem de fer aplicar les lleis que ja vam fer aprovar fa deu anys.

— Què opina sobre el desplegament de tropes dels Estats Units a exrepúbliques soviètiques com Geòrgia, Kirguizistan o Tadjikistan?

— És un fet normal. Hem d'entendre que els Estats Units són l'única superpotència en aquest moment i que Rússia és el seu soci menor. Per això crec que han actuat bé ajudant Geòrgia. Podria haver donat aquest suport Rússia, però Moscou sempre s'ha dedicat a criticar Geòrgia. Eduard Xevardnadze és un polític respectat i amb experiència i té el dret de demanar ajuda als Estats Units, ja que Geòrgia és un país independent. Al nostre país hi ha alguns polítics que pensen que Geòrgia, Azerbaidjan o Armènia encara són parts integrants de l'URSS.

Alex Muns (Moscou)